

ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਸਿਵਲ

ਭੰਡਾਰੀ ਸੀ.ਜੇ. ਅਤੇ ਫਲਸ਼ਾਅ ਜੇ.

ਦੁਰਗਾ ਪਰਸਾਦ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਬਿਮਲਾ ਦੇਵੀ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਵਾਦੀ

1953 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 159- ਡੀ

1954

10 ਦਸੰਬਰ

ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (1908 ਦਾ V) ਆਰਡਰ 41- ਲੀਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ (1908 ਦਾ IX) - ਧਾਰਾ 5 - ਵਕੀਲ ਦੇ ਕਲਰਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀਆਂ ਗੁੰਮ ਹੋ ਜਾਣੀਆਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ - ਤਾਜ਼ੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ- ਅਪੀਲ ਜਦੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ - ਅਪੀਲ ਲੀਮਿਟੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਪਰੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ - ਕੀ ਅਪੀਲੇਟ ਕੋਰਟ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਆਰਡਰ 41 ਦੀ ਮੰਗ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦੇ ਹਰ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨਿਰਣੇ ਦੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦਾ ਇੱਕ ਮੈਮੋ ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਬਾਅਦ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਅਤੇ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਲੀਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ- ਜੱਜ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ।

ਪਟੀਸ਼ਨ ਤਹਿਤ 1947 ਦੇ ਐਕਟ XIX ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਸ੍ਰੀ ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ ਚੱਡਾ, ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ- ਜੱਜ, ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੇ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਲਈ,

ਦਿੱਲੀ, ਮਿਤੀ 9 ਮਈ, 1953, ਸ੍ਰੀ ਪੀ.ਐਨ. ਠੁਕਰਾਲ, ਸਬ- ਜੱਜ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਦਿੱਲੀ, ਮਿਤੀ 22 ਫਰਵਰੀ, 1952 ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਕੇ ਅਤੇ ਮੁਦਈ- ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। - ਇਹ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅੰਦਰ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪ ਦੇਵੇਗਾ।

ਰਾਧੇ ਮੋਹਨ ਲਾਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ।

ਜੀ.ਆਰ. ਚੋਪਰਾ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਫੈਸਲਾ

ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ. ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਦੋ ਨੁਕਤੇ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, (1), ਕੀ ਇਹ ਅਪੀਲ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ ਅਤੇ (2) ਕੀ ਉੱਥੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਫਾਈਲ ਵਿੱਚ ਲੇੜੀਂਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਆਪਣੇ ਲਈ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਨ।

ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਸਧਾਰਨ ਹਨ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇੱਕ ਰਾਮ ਕੁਮਾਰ, ਜੋ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਘਰ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ, ਦੀ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਵਿਧਵਾ ਅਤੇ ਦੋ ਪੁੱਤਰ ਛੱਡ ਗਿਆ ਹੈ। 10 ਜੁਲਾਈ, 1951 ਨੂੰ, ਵਿਧਵਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸੂਟ ਲੈ ਕੇ ਆਏ ਪਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਨੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਆਰਡਰ ਤੋਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ।

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਪਹਿਲਾ ਬਿੰਦੂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ 22 ਫਰਵਰੀ, 1952 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 1 ਮਾਰਚ 1952 ਨੂੰ ਡਿਕਰੀ ਅਤੇ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਕਾਪੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਹ 1 ਮਾਰਚ 1952 ਨੂੰ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਾਪੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 22 ਮਾਰਚ ਨੂੰ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, 1952. ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਵਕੀਲ ਦੇ ਕਲਰਕ ਨੇ ਕਾਪੀਆਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਸੀ, ਦਾ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ।

4 ਅਪ੍ਰੈਲ 1952 ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਕਾਪੀਆਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਉਸਨੇ ਸਵਾਲਾਂ ਵਿਚਲੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਨਵੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ 17 ਅਪ੍ਰੈਲ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਨੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਲੇੜੀਂਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਮੁਦਈ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਕਾਰਨ ਹੋਈ ਸੀ, ਨੇ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਧਾ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਮੰਨ ਲਈ।

ਸ੍ਰੀ ਰਾਏ ਮੋਹਨ ਲਾਲ, ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਹਨ, ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਮਾਂਬੱਧ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮੰਨ ਸਕੇ ਅਤੇ ਸ਼ੰਗਾਰਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਇਮਾਮ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਦੀਨ ਅਤੇ ਹੋਰ, (1), ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 5 ਇੱਕ ਅਪੀਲ, ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਰਜ਼ੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 5 ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਅਪੀਲ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਜੋ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਪਰ ਅਪੀਲ ਦੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੁਕਸ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਕਾਰਨ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਮੈਨੂੰ ਅਫਸੋਸ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਿਆ। ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਆਰਡਰ 41 ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦੇ ਹਰ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਦੇ ਨਾਲ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਡਿਕਰੀ ਦੀ ਕਾਪੀ ਅਤੇ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਕਾਪੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ 4 ਅਪ੍ਰੈਲ 1952 ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਪੀਲ ਦਾ ਮੈਮੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼

17 ਅਪ੍ਰੈਲ 1952 ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਅਪੀਲ ਦਾ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ 4 ਅਪ੍ਰੈਲ 1952 ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਈ ਲਈ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਅਪੀਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਅਤੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਹੋਈ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਲੀਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿਚ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ। .

ਸ੍ਰੀ ਰਾਏ ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਫਾਈਲ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀ ਸਮੱਗਰੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਲਈ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿਹਾਇਸ਼। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਵੀ ਮੇਰੇ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਮਰੱਥ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਬਿਮਲਾ ਦੇਵੀ ਮੁਦਈ ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਬਕਸੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਨਾ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਘਰ ਰਹਿ ਸਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਆਪਣੇ ਸਹੁਰੇ ਦੇ ਘਰ ਰਹਿ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਘਰ ਵਿੱਚ ਬੱਚੇ ਸਨ। ਆਪਣੇ ਦੋ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਲਗਾਤਾਰ ਝਗੜਾ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਲੱਭਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕੀ। ਇਸ ਪੱਖੋਂ ਉਸਦਾ ਬਿਆਨ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਘਰ ਲੱਭਿਆ ਸੀ ਪਰ ਇੱਕ ਘਰ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਸਕਿਆ।

ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਾਂਗਾ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਾਂਗਾ। ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਫਲਸ਼ੈ, ਜੇ. ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ - ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

-Jaspal Singh, Translator.